

Het was tijd om zijn troefkaart op tafel te leggen, de bunker op Flinders Island, ergens tussen Australië en Tasmanië in. In ruil voor informatie over Misericorde kon Adam Vermaut een plaatsje in de bunker krijgen. Weliswaar was Flinders Island geen antwoord op de crisis, het was enkel een manier om in leven te blijven. Toen hij de Tasmaanse nationaliteit aanvraagde, hadden ze voor hem een uitzondering gemaakt, omdat hij beloofd had te investeren in het eiland. In de loop der jaren waren de eigendommen die hij opgekocht had samengevoegd tot een domein van ruim honderd hectaren, Flinders Estate. Verscholen tussen het groen stonden enkele militaire gebouwen met een koloniaal verleden. Hij had er een atoomschuilkelder laten aanleggen, met een cinema en een sauna. Ondertussen investeerde zowat heel Priapus Profundis in een apocalyps-verzekering, 'Waarom ons niet indekken tegen SHTF?'

SHTF was *prepper-code* voor dé gebeurtenis die het kantelpunt in de maatschappij teweegbracht. *When the shit hits the fan...*

Als ze die afkorting naar elkaar stuurden, betekende het dat ze op de vlucht sloegen. De anderen hadden gewed op een meteoriet of een nucleaire oorlog, maar zelf had hij altijd gevreesd dat de groeiende ongelijkheid tot het kantelpunt zou leiden. De mensheid had nooit een manier gevonden om economische groei inclusief te maken; vandaag werd de elite wereldwijd afgerekend op haar rijkdom. Een woedende menigte, gewapend met hooivorken, zou alles overspoelen. De wereld omarmde het kapitalisme; het consumentisme had gewonnen en vandaag werd duidelijk dat de democratie de grote verliezer was. Mensen wisten niet meer wie hen vertegenwoordigde, het vertrouwen was weg, dus stemden ze op rechtse partijen, steeds extremer. Zelfs de Vlaamse arbeiders stemden massaal rechts, de linkerzijde had gefaald. Tijdbommen tikten onder het systeem: populisme, gigantisme, globalisme.

Enigzins ongemakkelijk moest hij toegeven dat de familie Van Spanje ruim honderd jaar deze klasse als klanten nagestreefd had. Toch voelde hij zich niet schuldig. Hij had gehuild met de wolven in het bos, maar de uitdagingen van de planeet waren zo talrijk en bestonden al tientallen jaren. Vroeger was iets dat complex was niet altijd iets om je zorgen over te maken. Helaas was vandaag alles complex en dat was voor miljarden mensen te gecompliceerd. Al die eenzame, behoeftige, angstige zielen spanden nu samen. Alsof meer geld of inspraak iets zou veranderen...

De samenleving bereikte het kantelpunt: de informatiesamenleving was onder zijn voeten veranderd in een desinformatiesamenleving. Overal regeerden fake news en complottheorieën. De New York Post en CNN waren failliet, niemand geloofde het nieuws nog, niemand kocht nog kranten, er waren geen kritische media meer. De pilaren van de samenleving waren democratie, onderwijs en wetenschap, en een vrije pers, maar alle vier pijlers onder dat platform waren aangetast. Het vertrouwen was geschonden. Enkel mits de investering van gigantische bedragen in onderwijs, democratie en wetenschap kon

de samenleving dat vertrouwen herstellen. Te laat bedacht hij dat dit een geschikte speech geweest zou zijn indien hij zich ook kandidaat gesteld had om voorzitter te worden van Priapus Profundis.

Helaas gaf de ongecoördineerde opstand van de massa vandaag aan dat de samenleving het omslagpunt voorbij was. Het was te laat. Binnen Priapus Profundis deden geruchten de ronde: Adam Vermaut had na de vergadering vier leden bij zich geroepen. Er waren afspraken gemaakt, de vier heren zwegen, maar ze lieten anderzijds wel blijken dat ze hun twijfels hadden over de figuur Adam Vermaut. De kabinetschef stuurde blijkbaar zelfs zijn vriendin Sandra wandelen, op vakantie naar het einde van de wereld.

Alles was klaar voor de vlucht, de ontsnapping: in Adelaide wachtte een helikopter om de familie naar Flinders Island te vliegen. Het werd een hele uitdaging om vrouw en kinderen veilig in Australië te krijgen. Hoe lang vlogen de luchtvaartmaatschappijen nog op dat continent? De ineensstorting van de samenleving moest minstens vierentwintig uur voorgebleven worden. Beter was om veilig te zijn dan spijt te hebben: Daisy en de kinderen moesten nu naar Flinders Island vertrekken, dan maar zonder hem.

Enkele uren kregen Adam Vermaut en Cleo Weymaes nog om hem alles te vertellen. Indien ze wensten, konden ze hem daarna vergezellen naar Flinders Island. Zo niet, dan vertrok hij straks zonder hen.

Eindelijk zoemde de gsm.

'Straks ontmoeten de musketiers elkaar. We leggen allemaal onze kaarten op tafel, maar ik zal jou eerst een vragen om een eed van stilzwijgen te zweren op het hoofd van je dochter Sarah.'

Nog nooit in zijn leven had hij zo snel gereageerd.

'Dat zal ik doen, uiteraard. Waar en wanneer is de ontmoeting?'

De stilte die volgde, was ondraaglijk.